

Mirâc Mucizesi

Mekkeli müşrikler, Müslümanların devamlı peşlerinde geziyor, Kâbe'yi ziyârete gelen insanların müslüman olmasını engelledikleri gibi, Habîb-i ekrem efendimize zulüm etmekten geri durmuyorlardı. Artık Resûlullah efendimiz için gidilecek bir yer yoktu. Her taraf düşman idi. O gece doğruca amcası Ebû Tâlib'in kızı Ümm-i Hânî'nin, Ebû Tâlib mahallesinde bulunan evine geldi. Ümm-i Hânî, o zaman îmân etmemişti. "Kimdir o" deyince, Resûlullah efendimiz; "Amcan oğlu Muhammed'im. Kabûl edersen, misâfir geldim" buyurdu. Ümm-i Hânî; "Senin gibi doğru sözlü, emîn, asîl, şerefli misâfire can fedâ olsun. Yalnız, teşrîfinizi önceden bildirseydiniz, bir şeyler hazırlardım. Şimdi yedirecek bir şeyim yok" dedi. Resûlullah efendimiz; "Yiyecek, içecek istemem. Hiç biri gözümde yok. Rabbime ibâdet etmek, yalvarmak için bir yer bana yetişir" buyurdu.

Ümm-i Hânî, sevgili Peygamberimizi içeri alıp; bir hasır, leğen ve ibrik verdi. Resûlullah, o gün çok incinmişti. Abdest alıp, Rabbine yalvarmağa, af dilemeğe, kulların îmâna gelip, saâdete kavuşmaları için duâya başladı. Çok yorgun, aç ve üzüntülü idi. Hasır üzerine uzanıp uyuyuverdi.

O anda Allahü teâlâ, Cebrâil aleyhisselâma; "Sevgili peygamberimi çok üzdüm. Mübârek bedenini, nâzik kalbini çok incittim. Bu hâlde, yine bana yalvarıyor. Benden başka hiç bir şey düşünmüyor. Git, Habîbimi getir! Cennet'imi, Cehennem'imi göster. O'na ve O'nu sevenlere hazırladığım nîmetleri görsün. O'na inanmayanlara, sözleri, yazıları ve hareketleri ile O'nu incitenlere hazırladığım azâbları görsün. O'nu ben tesellî edeceğim. O'nun nâzik kalbinin yaralarını ben saracağım" buyurdu.

Cebrâil aleyhisselâm, Resûlullah'ın yanına gelince, O'nu mışıl mışıl uyur buldu. Cebrâil aleyhisselâm; "Ey bütün yaratılmışların en üstünü! Ey Yaratanın sevgilisi, ey peygamberlerin efendisi, iyilikler menbaı, üstünlükler kaynağı olan şerefli ve büyük Peygamber! Rabbin sana selâm ediyor ve seni kendisine çağırıyor. Lütfen kalk gidelim" dedi. Sonra Cebrâil aleyhisselâm, Cennet'ten getirdiği Burak adındaki beyaz hayvanı işâret ederek; "Yâ Resûlallah! Buna bin! Bütün melekler yolunu bekliyorlar" dedi. Bu sırada Peygamber efendimize bir hüznün çöktü ve tefekküre daldı. O anda Allahü teâlâ, Cebrâil aleyhisselâma; "Ey Cebrâil! Suâl eyle! Habîbim niçin mahzûn duruyor?" Suâl edince, Efendimiz sallallahü aleyhi ve sellem cevap buyurdular ki: "Ben bu kadar izzet ve ikrâm gördüm. Hatırıma geldi ki, kıyâmet günü zayıf olan ümmetimin hâli nasıl olur? Ellibin yıl, Arasat meydanında yayan olarak bunca günâhlarını nasıl çekerler ve otuzbin yıllık yol olan sıratı nasıl geçerler?" Fermân-ı ilâhî geldi ki: "Ey Habîbim! Hatırını hoş tut. Senin ümmetine ellibin yıllık vakti bir an gibi ederim. Üzülme" buyurdu.

Peygamber efendimiz, Burak'a bindi. Burak çok hızlı gidiyor, bir adımda gözün gördüğü yerin ötesine ulaşıyordu. Kudüs'deki Mescid-i Aksâ'ya geldiler.

Bütün peygamberlere imam oldu. Sonra göklere çıktı. Allahü teâlâyı bilinemeyen, anlaşılamayan şekilde gördü, (Ya Rabbi, ümmetim için de bunu isterim) dedi. İşte, beş vakit namaz, bize Mirac olarak verildi.

Mirac'da ne hikmetler vardır! Namaz kılmayan, Mirac'dan mahrumdur. 1400 yıldır devam eden, başka bir olay yoktur. İşte Mirac, 1400 yıldır devam ediyor. Mirac, aklın bittiği, imanın başladığı yerdir. Mirac namazdır. Allahü teâlâ, namaz gibi bir nimeti insanlara ihsan etti. Namaz, Allah sevgisini artırır, duanın kabulüne de sebeptir. Namaz varsa, hayat vardır. Namaz yoksa insan bir işe yaramaz. Namazdan mahrum olan, her şeyden mahrumdur.

Kaynak: Peygamberler Tarihi Ansiklopedisi / Cild 6 ve Dinimizislam.com Sitesi